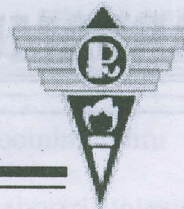

REAALI POISS

NUMBER 2 (16). VEEBRUAR 2000

Head tulemused olümpiaadidel

URMAS REISBERG

Möödunud kuu jooksul on Reaalkooli õpilaste ekipaažid maadelnud teiste õppeasutustega erinevates ainetes. On toimunud ka kodusiseseid heitlusi. Õpilastele endile sellised üritused muidugi eriti korda ei lähe, aga see-eest said paljud pedagoogid võimaluse valida endile lemmiklapsi.

Ei ole see küll imelugu, et Reaalkooli haarmed end kohalikel viktoriinidel ka tippudesse suruvad, kuid samas oleks toimetuse arvates natuke imelik, kui nende endi või sõprade nimesid

esilehekülje suures artiklis ära ei märgitaks. On ju kool eelkõige ikkagi tarkuse taganõudmise koht ja nüüd siis saavad kõik realistid endale teadvustada, kui kobe nende kool ikkagi on.

Toimetus peab eriti tähtsaks seda, et koolisestel biolooga, geograafia ja informaatika viktoriinidel on meie asutuse õpilased haaranud enda valdusse kõik esikolmikud. Niisiis ei olegi raske poolaasta võõrastavais ja võõrustavais majades Reaalkooli targemale poolusele teab mis halvasti mõjunud või hävitavat hoopki andnud. TULEMUSED LK.4.

Vilistlaste õhtu

MAARJA JALASTO (114. LEND)

29. jaanuariks oli plaanitud järjekordne Reaali vilistlaste kokkutulek: spordivõistlused pidid toimuma GAGi võimlas ja õhtuseks meelelahutuseks ja kokkusaamiseks oli ette nähtud pubiralli, mille eel kogu kamp Reaali ees koguneb. Kokkulepitud kellaks oli Estonia puiesteel mitukümmend vilistlasehakatist, kes kõik ootasid saladuslikku initsiatiivi edasisteks tegudeks. Viimane jäi aga hiljaks, mistõttu suur osa kogunenutest jõudis selleks ajaks, kui hakkas liikumine vanalinna pubide suunas, juba kuhugi ära kaduda.

Seltskond, mille hulgas mina mööda vanalinna ekskurseerisin, oli algselt umbes 15pealine, kuid

aegamööda kahanes veelgi väiksemaks. Esialgselt sihtpunktist (Patrickust) jalutas meie kambake peale hetkelist seisakut edasi George Browni suunas, kust lootsime leida vanemaid lendusid. Neile üksikutele, kes sisse astusid, avanes üpris ootamatu pilt: vaid 7-8 lõpetanut (kuigi reserveeritud oli veerand laudadest)...jne. jne. kuni meie kambake otsustas lõpuks laiali minna.

Kokkuvõttes võiks vist öelda, et üritust polnudki, kuid ega kedagi teist kui ennast ei saa selles süüdistada. Loodetavasti on järgmisel aastal rohkem hakkajaid ja huvilisi ning kindlasti on omas majas hoopis teine tunne pidu pidada, kui limna peale seiklusi otsima minna.

11. klassid vaatluse all

Jaanuaris toimus 11. klassides vaatlusnädal. Vaatlusnädalal käisid kooli juhtkonna liikmed käisid erinevates ainetundides, tegid märkmeid ja tähelepanekuid klassis toimuva kohta ning vestlesid õpetajatega õpilaste üle. Kõik kirjapandu sai läbi võetud jaanuarikuu viimasel päeval Gustav Adolfi Gümnaasiumi ruumides toimunud koosolekul. Kohal olid nii kooli juhtkond, klassijuhatajad kui ka õpilaste esindajad. Kooli kodukord ja õpilaste omavaheline läbisaamine said enamusele positiivse hinnangu kuid suurimateks murelasteks peeti info liikumist koolis ja probleemseid õpilasi. Igatahes väärt ettevõtmine oli ja targemaks said kõik osapooled.

Alates teisipäevast, 5. Veebruarist, oma 75-ndast sünnipäevast alates, on koolist puudunud üks ütle mata tähtis tegelane – garderoobionu.

Puudumise põhjuseks on ootamatu haigus. Kuni praeguseni on tema tööd asendanud erinevate klasside õpilased. Loodame, et garderoobionu aegsasti tööle ilmub ja tavaline elurütm koolis taastub.

Üleskutse

Hei! Kallis realist, kes sa tunned, et märkasid midagi, millest "Reaali Poiss" peaks juttu olema. Oled mõnes igavas tunnis luuletuse vihikukaanele kirjutanud või hoopis hilisõhtul oma laua taga põneva järje jutu valmis meisterdanud? Saada see aga julgelt "Reaali Poisi" toimetuse poole tee le. Iga rida mõnelt Reaalkooli elanikult on alati teretulnud ja austust pälviv nähtus.

Juhtkiri

On talv. Ja õues on külm ja kole ja sajab vihma. Võtame suusad ja läheme metsa. Ei ole valge. On külm ja kole ja puu all on rebaste jäljed. Puu ise on soe ja hea, aga lehti tal ei ole. Lume alt sulavad nad välja, aga need pole need lehed, mida saaks ükshaaval noppida, ümber sõrme keerata, aegamisi purustada ja siis koos tuulega teele lasta.

Selge on, et pimedaks läheb veidike hiljem. Pimeduse aeg kõledal põhjamaal hakkab mööduma. Varsti on suvi valmis, siis kolime temasse ümber. Ja enam ei ole nii külm ja kole ja pole talveängi seljale rõhumas. Esmaspäeval peame jälle kooli minema. Lume alt sulavad välja koltunud lehed.

Muidugi proovivad nad olla paremad ja ilusamad kui lihtsalt kõdu. Võib-olla mõne jaoks ongi. Muidugi tahame endast metsa jälje maha jätta. Kõige sirgema, kõige puhtama, kõige kiirema. Et kui rebased juhtuksid jälle mööda minema, siis üllatusid ja peatuksid hetkeks, puhkamaks igapäevastest tegudest. Jääb päikese otsustada, kauaks jäljed säilivad.

Pärast jälgede sulamist on kõige peal lehed. Kasvõi järgmise talveni, kui tuleb uus lumi.

Reaali Poiss

Nr 2 (16) veebruar

Tallinna Reaalkooli ajaleht

Reaali Poiss ilmub iga kuu mahus 6-8 lk ja on tasuta

Reaali Poisi üliagar kollektiiv:

Vastutav toimetaja: Joosep Simm
Toimetaja: Andres Kauts
Kujundus: Jürgen Einpaul
Tark mees taskus: Urmas Reisberg

Kodulehekülj: <http://www.real.edu.ee/rp/>E-mail: rp@real.edu.ee

Reaali Poisi üliagar toimetused õnnitleb kõiki
sünnipäevaks valmistujaid!

Liisa-Kai PIHLAK	01.03
Oleg KRAVTSSENKO	01.03
Külliki TÕNISSON	02.03
Marika TENDERMAN	04.03
Jaak SAUKAS	05.03
Eve KARP	06.03
Andres ANDRA	09.03
Elgi ELLER	13.03
Vaike JÜRILOO	16.03

Kiri Reaali Poisile

Mulle meeldib väljaanne "Reaali Poiss", sellepärast, et see on kirjutatud igale vanusele ja selles kirjutavad igas vanuses õpilased. Tore on lehes näha, kellel on vahepeal olnud tulemas sünnipäev. Hea on ennast

kurssi viia õpilaste tegemistega ja teada saada sündmustest, mis koolis toimuvad. Soovin kõikidele usinatele töomesilastele palju jõudu edasisel lehevalmistamisel.
Kerli-Helen Oissar, II a

Kuidas ma maailma rändama läksin

HEINO ELEV

REAALTEOREETIK

Hoolimata sellest, et olen viimasel ajal palju Reaalkooliga tegemist teinud, üritasin kohe aasta alguses kõik oma jõuvarud kokku võtta ja pisut koduvabariigis ringi sõita. Olin juba valmis kohvreid pakkima ja rooli kargama, kui mulle korraga üks fakt meelde tuli. Nimelt olin toetanud üht kooli sajatuhandest ostu ning, hoolimata tõsisemast otsimisest, olid mu taskud tühjad. Niisiis läksin oma vana sõbra Gunnari jutule.

Tal olid käed-jalad tööd täis, kuid leidis siiski vaba hetke ühe oma tunni algusest. Võtsime ta kabinetis istet. Hakkasin ääri-veeri rääkima, et tahaksin minna Eestisse tuuritama, aga ükski na igav on. Ta elavdus kohe ja lubas selle asja ära korraldada. Käskis ainult täpsustada,

kuhu ja millal tahan minna. Kuna mul paugupealt midagi välja pakkuda ei olnud, siis leppisime kokku, et tema hakkab lugema pähetulevaid kohanimesid ja mina karjatan, kui arvan, et ongi nimetatud paras koht, kuhu minna. Hüüatasin kohe, sest lootsin sattuda millegi ekstreemse otsa. Tuli Tartu. Mängisime seda mängu veel pisut aega, kuni oli välja valitud täpne päev ja sihtmärk. Patsutasin talle sõbramehelikult õlale ja tulin tulema.

Kokkuvõttes võib öelda, et selline ekstreemselt korraldatud sõidukene ei läinud mulle isiklikult midagi maksma. Igav ka ei hakanud, kuigi oleks võinud. Käisime nimelt teatris. Saal oli mobiiltelefone ja käekellasid paksult täis. Seltskond meie selja taga hoidis samuti tuju üleval. Järgmine päev istusin kodus ja vaatasin televiisorit.

Enne kui saabuvad rebased

SULEV REISBERG —
ABITURIENT

Tänavune Rebastepäev möödus jumalikes talvetingimustes. Kõigest mõni tund oli möödunud suusatamisest Nõmmel - ja juba tuli verinoortel reaalikatel punased kostüümid selga ajada ning end Vabaduse puistee ristimisaltarile heita.

Enne ristimist tuli igal rebasel läbida abiturientide poolt püstitatud rebaseksaamise kadalipp, mis kujutas endast koridoridepikkust takistuste ja mõtlemispauside kunstiteost.

Pärast erinevaid ülesandeid tuli oma füüsilised võimed taas proovile panna ning kaks kolmandikku Reaalkooli keskkoolirahvast teistsaldis end neljanda korruse saali. Seal tuli igal võrdsust taotleval klassil esitada etteantud teemal näitetükk.

Ning justkui üllatuskülalisena saabus ristimistseremooniast osa võtma ka Reaali Vaim, kellega üheskoos anti künnaldevaigeli rebasevanne. Sel hetkel murdusid raudahelad klasside vahel, taevas läks sinisemaks ning lumi valgumaks. Kuudepikkune

eraldatus muutus ühtehoidmiseks ning kõik kümnendikud tunnistati "omadeks".

Kõik rebasepäevast osavõtnud kümnendikud kuuluvad nüüd täiesti õiguskaitse keskkoolirahva hulka, nad on teistega sama võrdsed kui õpetaja Mumma hinded "5" ja "5". Abiturientide poolt soovime teile tugevust ja jõudu koolitee lõpunikäimisel, sest õpetajad teevad kõik selle takistamiseks. Aga kui te rebastepäeva vastu pidasite, küll siis peate ülejäänud koolitee kah!

Südaöine rebustumine

E.VULISTAJA JA —
L.KRÖBISTAJA
REBASED

Tollel viiendamaal veebruarikuu päeval kogunes Reaalkooli katuse alla terve trobikond punaseid ja musti inimesi. Jah, kätte oli jõudnud rõõmus päev abiturientidele - alammõõduliste rebaste pikemaks venitamine. Õnnelik abiturium oli rebaste jahiks põhjalikult ette valmistunud - kohe mitu-mitu kuud.

Peorõivastuseks oli vaja kanda punast garderoobi. Enamus rebastest osutus nii füüsiliselt kui ka vaimselt garderoobi kandmisel jõuetuks, sestap pandi selga hoopistükki punased

riided (usinamatel oli näha ka punast kelku või tükuratast).

Kohale saabudes sai iga rebane õnnelikult omanimelise paberitüki omanikuks, kuhu pisisitasa hakkasid ilmuma kandilised ja

mummulised numbrid. Seda paberit hoidsid kõik kui oma ainsat silmatähta, kuid tolle eesmärk jäi siiski lõpuni segaseks.

Kohe hakkasid peale igasugused üritused, mille käigus mattusid rebased nii igavusse kui ka rämedatesse

lõhnadesse.

Tänu abiturientide mitte liiga päratule ettevalmistamisele ei valmistanud ka enamus katseid rebastele päratut raskust. Kust mõistusega läbi ei saadud, saadi ühise jõuga.

Lõpuks koguneti saali, kus toimus õpilaste lõplik rebastumine, mille kinnistamiseks jagati välja rebasetunnistused. Iga klass pidi sooritama oma eksperimentaalse performance'i, mis kukkus kõigil välja üli-üli-super-super... ekskrementide. Pärast ristimist toimunud afterparty'l oli Reaalkooli pidude kohta ebatavaliselt palju rahvast - isegi kümnekond.

Aga kokkuvõtteks pole midagi väga halba ega head öelda.

Omaloominguõhtu

11. veebruaril toimus väikses majas omaloominguõhtu. Seekord koondus kõik ühise teema "Horror" alla. Üles astusid rebased oma uurimustöödega satanismist, Draculast ja Stephen King'ist, kõige vahele oma luuletusi ja kirjatükke lugedes ning omaloodud muusikat lastes. Esindatud olid ka abiturientide oma huvitava lühijutu ning luuletustega. Kõige lõpus ütles Rein Veidemann ühteist ettekantut ja omaloomingu kui sellise kohta üldisemalt. Üks väärt õhtupoolik, mis kindlasti pakkus huvitavat kuulamist Reaalkooli vaimsele poolele.

Füüsikaõpetajate uus imeriist

Tänu Tiigrihüppelt saadud rahale, mis oli mõeldud Tallinna Reaalkoolile kui füüsika pilootkoolile, soetati meie koolile firma Pasco vahendid mitmete mehaanikakatsete tegemiseks.

Mõõta saab kiirendust, temperatuuri, valguse tugevust ja veel palju muud huvitavat, mis muidu mõõtmata oleks jäänud. Kõik mõõtmistulemused jooksevad juhet mõõda arvutisse, kus neid siis ekraanilt erinevate graafikutena ja kõrvõimalikes ühikutes näha saab.

Loodame, et uus ja moodne aparatuur muudab füüsika õppimise veelgi huvitavamaks.

Talveelamus

ANTS KAASIK

4. jaanuaril võtsid gümnaasiumiklasside õpilased ja õpetajad oma seitse kompsu selga ja orienteerusid Nõmme Spordikeskusesse. Enneolematult raskeis tingimustes sai toimuma suusapäev.

Alustuseks tuleb kohe tunnistada, et enne suusapäevale minekut tuleks ka suusatama õppida. Aga kuna ma ise sellest reeglist kinni ei pidanud, siis hiljem on muidugi seda toredam toimunule tagasi vaadata.

Üritus ise oli mõnus – kool jäi ära. Ilm oli üllatuslik – juba enne keskpäeva oli alanud korralik lumesadu (vastlängenud lumi aga kippus suuskade alla kinni

jääma ja libisemist takistama) ja abiturientidele plaanitud parimad suusatingimused muutusid automaatselt viletsaimateks. Tõsi küll, kõigel sellel pole suurt tähtsust, kui suusatada sama „hästi“ kui mina.

Suuskade laenutamisega oli parajalt tegu. Ruumi nappis. Samuti õige suurusega suusasaapid ja sobiva pikkusega suuski. Aga muidu oli olukord hea. Eriti tunnustan suusaraja juures asuvat kohvikut, kus ülihead teed igati mõistliku hinnaga pakuti.

Nüüd siis sõidust endast ka. Pärast selgus, et parim aeg oli veidi enam kui 8 minutit. Ise sain 3 km pikkuse raja läbimisega hakkama pisut enam kui poole tunniga. Sisuliselt läks siis 4 korda kauem aega. See on

päris huvitav, sest ilma suuskadeta (joostes) kulunuks aega ligi kolm korda vähem... Aga mis siin imestada, lisaks mõnele õigelt rajalt kõrvalekaldumisele tuli ligi kümme korda ka tagumik maast lahti kangutada. Ega kerge ei ole see mitesuusataja elu.

Aga ise jäin toimunuga rahule. Mitte, et ma edaspidi suureks suusafänniks hakkaksin, aga niisama on normaalne vahel teha ka seda, mida kohe üldse ei oska. Arvan, et ilmselt leidub Reaalkoolis veel koolijutse, kes suusatada ei mõista. Paraku ei tulnud nad suusapäevale kohale ja nii tuli viimane kilomeeter täiesti üksi pusida – kõik teised olid lõpetanud ja jõid juba baaris teed...

Reedel 18. veebruaril toimub Reaalkooli ja Muusikakeskkooli territooriumil pidu. Inimesi lastakse sisse kella 19:00-st.

Reaalkooli poolsel alal, esimese korruse koridoris, toimub *underground* pidu, kus valdavaks muusika stiiliks on drum&bass.

Muusikakeskkooli aulas algab kella seitsmest õhtul Silmarõõmu valimine ning seejärel kuni 22:30-ni kostub seal 60-ndate muusikat.

Tule kohale!

Kooli olümpiaadide tulemused

Geograafia

Keskool

1. Andrus Seiman
2. Hillar Peterson
3. Taavi Tamkivi

9.Klass

1. Lauri Aasmets
2. Sander Sõnajalg
3. Archibald Kald

8.Klass

1. Kadi-Erik Kadu
2. Liivi Volt

7. Klass

1. Karl-Erik Altsman
2. Siim Sepman

Bioloogia

12. Klass (Max. 38p.)

1. Marko Visse 29,5
2. Aet Rahe 27,5
3. Kärt Kupler 27,5

11. Klass (Max. 30,5p.)

1. Jürgen Einpaul 22,5
2. Kristi Tamm 21,75
3. Dagny Koppel 20,75

9.Klass (Max. 47p.)

1. Lauri Aasmets 38
2. Martin Kenk 35
3. Jaen Saul 32,75

Füüsika

Keskool

1. Ants Aasma
- 2.-4. Kristi Tamm
- 2.-4. Ants Kaasik
- 2.-4. Viido Navusberg

- 6.-7. Jaanus Sepp
- 9.-12. Urmas Reisberg

8.-9. Klass

- 4.-5. Erik Allik
- 4.-5. Lennart Kitt
- 6.-7. Sander Sõnajalg
- 6.-7. Saen Saul

Geograafia

9. Klass

1. Lauri Aasmets 50,5p.
2. Archibald Kald 40p.

Matemaatika 2. vooru tulemusi ei ole veel teada ja informaatika olümpiaadi piirkondlik voor pole veel toimunud. Reaalipoisi üliagar toimetus soovib edu kõigile olümpiaadidest osavõtjatele!

Olümpiaadi 2. voor ehk piirkondlik voor

Minu arvamus eurointegratsioonist (Eesti ja Euroopa)

Triin Allik II a

Minu arust on Eesti tugevam kui Euroopa. Mulle meeldib Eesti rohkem kui Euroopa. Eesti on küll väiksem, aga samas ka armsam. Mulle meeldib Eesti sellepärast rohkem, et ma olen Eestis sündinud. Võib-olla on see jutt vale, aga mulle see meeldib.

Eva Berendsen IV a

Nagu me teame, on Eesti juba mõnda aega tahtnud Euroopa Liitu astuda. Siiaamaani pole see veel õnnestunud. Ilmselt kaheldakse, kas nii väikest riiki nagu Eesti ongi mõtet sinna võtta. Ma loodan, et otsustatakse <jah> kasuks, sest siis muutuks nii mõndagi. Ma tean, et arvamusi on erinevaid, kuid ärgem arvake, et need minu arvamust muudaksid, sest

ma olen kindel, et Eestile tuleb liitumine ainult kasuks.

Tõnn Adermann IV b
(Katkend)

Ma loodan, et Eesti saab Euroopa Liitu ja muidugi EL aitab Eestit, kui Eesti sõtta läheb. Aga kõige parem on see, kui üldse Eestis sõda ei toimu.

Mina ja hobused

Ulrika Paemurru IV a

Hobune on minu teine lemmikloom. Minul endal hobuseid ei ole, sest meil ei oleks hobust kuskil hoida. Ma natuke kardan ka hobust, sest nad on nii suured. Sellise värviga hobust, mis mulle väga meeldiks, ei ole vist olemas. See värv on selline, et hobune on natuke hõbedaselt valge ja lakk on kuld kollane. Väikesed ponid on ka armsad, kuid mulle meeldivad hobused ikka rohkem.

Lotta Ojaveer IV c

Minu lemmikloom on hobune. Mul endal hobust ei ole, sest ma elan korteris. Kunagi ma mõtlesin küll, et hobune mahuks rõdule ära, aga ei! Ma ei saanud siiski endale hobust. Ükskord, kui ma hobusega sõitsin, tegi ta vähemalt kümme hunnikut maha ja tagasi tulles astus enda hunniku otsa.

Minu arvates on hobused väga ilusad ja armsad loomad, sest neil on näiteks saba ja enamikel hobustel on ilus lakk.

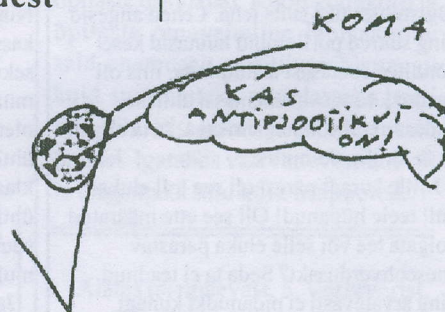
Lugu punktidest ja komadest

Maria
Lainvoo
IVc

Kord olla üks mees hukkamisele mõistatud. Ta oli üks o m a Sten Pjatkin

vangikongis. Kindral kirjutas kirja, et see mees hukataks. Ta kirjutas nii: "Armud and, mitte hukata." Ta oli tegelikult mõelnud: "Armud and mitte, hukata." Mees pääses surmakaristusest minema ja ta rääkis sellest oma naisele ja naine lastele, lapsed enda lastele ja nüüdseks on see jõudnud selleni, kes seda lugu loeb.

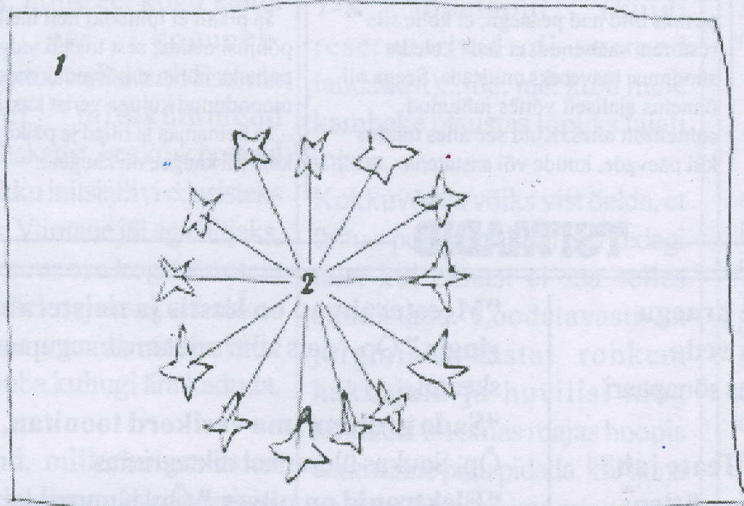
Kuid punktiga oli asi nii, et punkt oli musta värvi ja ta oli väga ilus. Teda kasutati lausetes ja rohkem mitte. See oli jutt punktist

Martin Haljas

Elasid kord Punkt ja Koma. Ükskord läks Punkt Komale külla. Ja samal ajal läks Koma Punktile külla. Kui Punkt komale külla jõudis, koputas ta uksele, kuid Koma ei tulnud. Punkt otsustas koju tagasi minna. Ta jõudis koju, aga ukse lukk oli katki tehtud. Ta läks uksest sisse ja pani tule põlema. Punkt vaatas, et see oli Koma, mitte varas. Punkt küsis, mida Koma tema majas tegi. Koma vastas: "Ma mõtlesin, et sinuga juhtus midagi, ja muukisin ukse lahti." Punktil oli hea meel, et Koma tema pärast muretses ja nad tegid ukse korda.

VÄ R V I A R A

1-sinine 2-kollane. Joonistas Hendrik Ahuna

Õnnetus ei hüüa tulles Tiit Kuuskmäe

"Lapsed, kas te jäätist soovite?" küsis isa viimases lootuses asja veel kuidagi päästa.

Kuid mis perses see perses.

"Ei! Ei! Isa, isa...me ei taha midagi...sa oled halb...me ei taha sind enam kunagi näha...igavene mõrvar sihuke!" kriiskasid lapsed nagu ühest suust. Ja neil oli õigus. Vähemalt selles osas, et see, mis oli juhtunud, oli tõesti halb. Paha. Südant lõhestavalt valus. Ning lapsed olid shokis - nad nutsid hüsteeriliselt ja isa oli nende arvates loll ja napakas ja kõik ümberringi oli must ja kole ja paha ja pime.

"Ma ei tea, ma lihtsalt ei suuda enam!" oli isa lootusetult masendunud, "ma ei tea...ma ei tea...ma lihtsalt enam ei tea...proovi palun ise," lausus ta emale.

Ning ta proovis ja isa väljus restoranist, et kolletunud pingil kõledas sügistuules üks suits teha. Lehed angesid ning suured porilombid laiutasid keset kõnnitee ebatasast asfaltpinda, mis oli kaetud kõduneva lehemassi ühtlase endasse kõike imava virtsaga. Ja ta nägi. Ja ta kuulis. Ja nuttis.

Mille kuradi pärast oli see loll elukas küll teele hüpanud! Oli see ette määratud kolgata tee või selle eluka parastav eneseohverdusakt? Seda ta ei teadnud ning arvatavasti ei pidanudki kunagi teada saama. Ta teadis vaid seda, et hoidis väriseva näpu vahel hõõguva otsaga tubakapulgakest, mida ta puhuti suule aetas, et sellest siis kui emarinnast kõike sealt väljuvat endasse imeda. Ta tahtis uskuda, et see aitab.

Kuid see ei aidanud ning tegi olukorra omamoodi hullemaks.

Kui raske oli tal olnud oma graafikut kõiksugustest kohtumistest, erinevatest sibitsemistest ülemuste jaoks, ärilõunatest, tennisemängudest ja muust tühjast-tühjast tühjendada, et üks päevgi perele pühendada - aga kus sa sellega!

Mingi kuradi teele sattuv kõuts pidi

asja ikka kihva keerama! Ja veel millisel kombel! Asjatult püüdis ta juhtunut unustada ning mõelda selles jubedas ilmas millelegi ilusale. Heinamaale. Lilledele. Päikesele. Kuid kõik oli asjatu.

Kui selgesti oli tal meeles, kuidas too must kass paremalt teeäärast kui pikne selgest taevast ilmunud oli, kuidas tema kui pöörane pidurit tallanud oli, kuidas kass enne autoga kokku põrkamist natuke üles hüpanud ning seetõttu alguses vastu esituld ja sealt vindiga vastu esiklaasi surnuks lennanud oli. Ja seda kõike vaid ühe ainsama hetkega. Hetkega, mida ei saanud enam ei edasi ega tagasi kerida, vaid mis oli igaveseks ajahämarustesse mattunud, et sealt enam mitte kunagi tagasi tulla.

Ja veel milline vaatepilt! Kõigepealt oli kokkupõrkest esitulega, mis seejärel muidugi purunes, selline verejuga kaarega vastu klaasi lennanud nagu oleks keegi tomatiga vastu akent visanud. Ja järgmisel hetkel tuli muidugi kass ise. Ning see oli muidugi veelgi jubedam, sest kassi maandumisel vastu esiakent käis sekundimurosa vältel üks kõva mürtsatus, milles vaid aimamisi või oletada mitmete luude kui joogikõrte ühtlast purunemismuusikat ning klaasipinna kassi vere ja sisikonnaga ühtlast kattumist, mis eemaltvaatajale suurte punase tooniga päikseprillide mulje jätta võis.

Ja siis oli veel kõik korras. Kuid kui auto lõpuks peatunud oli, et loomast, kes kapoti pealt vahepeal maha oli libisenud veel korra üle sõita, oli nii laste kui ka vanemate peas käinud mingi krõps ja korraga näis nende ümber toimuv kui suure muinasjutu või mõne jubeda filmina.

Kui jätta arvestamata aeg, mis kulus autopesulas masina klaasi ning kapoti pesuks olid nad peaaegu, et kohe siia* restorani saabunud, et seda koledat sündmust igaveseks unustada. Seega oli õnnetus ajalisel võttes juhtunud suhteliselt alles. Kuid see alles tundus kui päevade, kuude või aastatena.

**Rebased me oleme,
kõiki töid me oskame.
Lõvid meist on kehvemad,
meie nendest paremad.
abituriendid veel paremad,
meist nad palju targemad.
Kuid kahe aasta pärast meie ka
oleme sama toredad.**

Aastatena, mis olid isa juustesse taas halli juurde toonud ning hinge okkaid, millel suhtes tänapäeva paremadki rohud mõttetutena näisid, juurde pildunud.

Ja lapsed nutsid ja ema lohutas.

Emal lohutas ja lapsed nutsid.

Kui loogilisena see isale nende viimaste aastate jooksul ka tunduma polnud hakanud, ei olnud tol hetkel loogikaga midagi pistmist. Ja heinamaa ja lilled ja päike tundusid kõik nii kaugel, nii kaugel...

Ta nipsas tühjaks imetud rinnanibu ehk suitsukoni poriloiku, et see siis koos lehevirtsaga kord üheks mulda toitvaks huumuseks saaks ning astus restorani tagasi, kus lapsed tema sisenemist nähes tualetti lahkusid.

"Kuidas läks," küsis isa lootusetult.

"Mis sa ise arvad?" vastas ema väsinult püüdmatagi oma tegelikku olukorda varjata ning jätkas: "Ma arvan, et kui see neil üle ei lähe peaksime me homme psühholoogi juurde minema. Sellised asjad võivad nii noores vanuses lastele väga halvasti mõjuda."

Vaevalt suutis isa midagi vastama hakata, kui nad tualetist ootamatult karjatust kuulsid. Silmapilk olid nad püsti ning järgmine hetk juba tualeti juures, et siis kibekähku rasvasest käepidemest, mis sel hetkel kui spetsiaalselt kinni kiilunud oli, uks avada.

Ja pikalt ei tulnudki neil häälsuse põhjusi otsida, sest tualetil valgel puhtaks nühitud põrandal vedeles kaks moondunud kujuga verist kassi laipa.

Ja heinamaa ja lilled ja päike tundusid kõik nii kaugel, nii kaugel...

TSITAADID

"Veenid tukslevad. Keegi pole praegu sellises seisundis, et me saaks seda kontrollida." Õp- Jüriloo tõlkimas sõnapaari "veins throb".

"Kas te nüüd teate mis tuleb? Teate jah? Ei tea, eks varsti teate. Nüüd ma ütlen: "Tere noored!"" Õp. Polma tunni alguses.

"Meesterahvad on kastis ja naisterahvad ringis." Õp. Mals lahti seletamas sugupuu skeemi.

"Sada grammi, ma veelkord toonitan, vett." Õp. Saukas ülesannet dikteerimas.

"Elektronid on pilves." Õp. Kuurme lahkamas aatomituuma.